

finde Sted før en Maaned efter, at Stiftelsesoverenskomsten og Vedtægten er offentliggjort, samt at Tegning af Aktier ikke kan fortsættes efter Registreringen, der normalt skal ske senest fire Maaneder efter Stiftelsesoverenskomstens Dato. Denne Regel har ikke noget Forbillede i andre Lande, men den foreslaas som Følge af de sidste Aars Erfaringer. De under Krigen stiftede Selskaber har som tidligere berørt i stort Omfang skaffet sig deres Grundkapital ved Hjælp af Agenter, der lønnes med Procenter — op til 10 % — af de tegnede Beløb, og som lokkede Folk til at tegne Aktier ved Henviisning til, at der kun skulde indbetales 25 %. Nu kan man ikke komme ind paa at foreskrive, at der skal indbetales mere end 25 % paa Aktierne, idet den herskende Praksis er grundet i Forsikringsvæsenets særlige Forhold, og man kan formentlig heller ikke forbyde, at Aktietegning sker ved Agenter. Men man kan give Agenterne mindre Spillerum end de hidtil har haft. Efter Forslaget kan de ikke begynde deres Virksomhed, før den offentlige Kritik har haft en Maaned til sin Virksomhed, og de faar desuden højst 3 Maaneder at virke i.

Der er ikke Grund til at give tilsvarende Regler for gensidige Selskaber. Thi naar Garanter ikke faar mere end 6 % af den indbetalte Kapital, vil Misbrug som de omtalte vanskeligt kunne komme frem.

13. Man foreslaar, at Forsikringsvirksomheder, der allerede er undergivet Tilsyn, samt gensidige Selskaber, hvis Omraade er snævert begrænset i faglig eller stedlig Henseende, skal holdes udenfor Loven.

Under Kommissionens Forhandlinger har der fra forskellige Sider været fremsat Ønske om, at alt Forsikringstilsyn kunde blive samlet under ét og betalt af Staten, og man har overvejet, om man skulde stille Forslag i saa Henseende. Mod at samle alt Forsikringstilsyn under ét, er der imidlertid anført forskellige Betragtninger. Det er gjort gældende, at Indenrigsministeriet under Hensyn til den øvrige sociale Lovgivning ikke vilde kunne slippe den sociale Forsikring, og at det paa den anden Side for flere Branchers Vedkommende vilde falde meget unaturligt at henlægge Tilsynet under Indenrigsministeriet. Og hvad det hidtil af Justitsministeren førte Tilsyn med de anerkendte Bygningsbrandforsikringsforeninger angaar, har man henvist til, at dette har Opgaver, der gaar ud over et Tilsyn med Selskabernes Soliditet, idet det her tillige drejer sig om at meddele en egentlig Anerkendelse med deraf følgende Særfordele for Selskaberne (Udpantningsret og legal Panteret for Præmier, Adgang til at anbringe umyndiges Midler i de paagældende Ejendomme), og om at paase Overholdelsen af de i Realkreditens Interesse givne Regler særlig om Panthaversamtykke til Bygningers Udslettelse af Foreningerne og om Forbehold af Panthavernes Ret i Tilfælde af, at Branderstatningen ikke ønskes anvendt til Genopførelse af de nedbrændte Bygninger, eller at Ejeren f. Eks. ved Ildspaesættelse har forspildt sin Ret til Erstatningen. Endvidere har man henvist til, at denne Del af Forsikringslovgivningen staar i nær Forbindelse med de under Justitsministeriet sorterende Forretninger, særlig Brandpolitilovgivningen. Man har nu ikke fra alle Sider indenfor Kommissionens Flertal kunnet tillægge de saaledes anførte Betragtninger afgørende Betydning. Naar man dog har opgivet at stille Særforslag, beror det paa, at man har anset det for den vigtigste Opgave at faa al Forsikringsvirksomhed undergivet offentligt Tilsyn, og at man efter de førte Forhandlinger ikke har ment at kunne afvise den Mulighed, at et Forsøg paa at drage de Virksomheder, der allerede er undergivet Tilsyn, ind under det her foreslaaede Tilsyn, vilde vanskeliggøre denne Opgaves Løsning. Man har ogsaa ladet sig lede af den Betragtning, at den foreslaaede Ordning ikke vil være nogen Hindring for, at Arbejdet paa at faa alt Forsikringsvæsen samlet, senere tages op.

Af smaa gensidige Selskaber findes der her i Landet et meget stort Antal. Et Tilsyn maa her anses upaakrævet og vilde formentlig heller ikke kunne gennemføres. Man